Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10. дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованî.

Рекламаціи неопечатанî вôльнî вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львовскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на четверть року . 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на четверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 68. | Нинѣ: гр. к. Захар. и Як. рим. к. Винкент. | Завтра: Благ. Пр. Б. Целестин. | Второкъ 24 марта (5 цвѣтня) 1892. | Всходъ сонця 5 г. 31 м.; заходъ 6 г. 35 м. Баром. 763 терм. + 10·4° + 2·4°. | Рôкъ II.

Соймъ краєвый.

17. Засѣдане Сойму (вечѣрнє) въ дня 1 цвѣтня 1892 р.

Зъ порядку дневного ранѣшного засѣданя ухвалено утворене фонду на годôвлю худобы въ сумѣ 50.000 зр. и въ тôй цѣли постановлено на внесенє пос. ґр. Баденього вставити въ буджетъ на 1893 р. 12.500 зр. Дальше ухвалено, що на пôднесенє годôвлѣ худобы має вставляти ся що року черезъ 10 лѣтъ до буджету краєвого по 30.000 зр., а Выдѣлъ краєвый має выєднати вôдъ правительства таку саму суму и на той самъ часъ. На внесенє пос. Скалковского постановлено вôдъ 1 липня с. р. вставити до буджету першу рату за сей рôкъ въ сумѣ 15.000 зр. Крôмъ того принято додаткове внесенє пос. Козебродского, щобы Выдѣлъ краєвый припоручивъ вандрôвнымъ учителямъ вже теперь заняти ся выкладами для селянъ о годôвли худобы.

Опôсля наступило справоздане комісіѣ шкôльнои въ справѣ полѣпшеня долѣ учителѣвъ народныхъ. Ухвалу Сойму подали мы вже въ послѣднôмъ числѣ, тутъ наведемо ще лишь дещо изъ дебаты.

Першій забравъ голосъ пос. Антоневичъ и высказавъ загальный поглядъ на шкôльництво народне. Згадавъ про хибы теперѣшнои системы и пляну наукъ, высказавъ хибну засаду, котрою руководять ся нашî власти шкôльнî, мовь бы языкъ выкладовый бувъ не средствомъ до науки а цѣлею. Просивъ о помôчь матеріяльну при закладаню и будовѣ новыхъ шкôлъ, та высказавъ бажанє, щобы презентованє учителѣвъ вôддати назадъ громадамъ. Вкôнци просивъ, щобы школа народна мала цѣль: защепити моральнôсть и религійнôсть въ серцяхъ та збудити замилуванє до сѣльскои господарки.

Пос. Войт. Дѣдушицкій згадавъ, що мабуть теперѣшнî жертвы, якî край поносить для полѣпшеня матеріяльного быту учителѣвъ, не вдоволять вповнѣ учителѣвъ и що все будуть вôдзыватись голосы до дальшои реформы въ тôмъ напрямѣ. Не можна брати за зле учителямъ сего, що стараються о свою долю, але зъ другои стороны тî змаганя не повиннî ити за далеко. А що тî змаганя суть, вина въ тôмъ теперѣшныхъ фальшивыхъ понять о задачи учителя. Учитель не повиненъ вôдбѣгати за далеко вôдъ селяньского стану, а противно, повиненъ бути лишь взôрцемъ, якимъ має стати той селянинъ, щобы зъєднати для себе загальне поважанє, на яке заслугує. Рôвножъ и самъ будынокъ шкôльный не повиненъ бути палатою, лишь взôрцевою хатою селяньскою.

Пос. Крамарчикъ выступивъ противъ подѣлу учителѣвъ народныхъ на пять клясъ и ставивъ поправку, щобы тî мѣста, де суть староства, зачислити до окремои клясы зъ платнею бодай 550 зр.

Віце-президентъ дръ Бобжиньскій назвавъ мрѣями се, що говорить ся, щобы учитель вже въ теперѣшнôмъ станѣ розвитку нашого селяньства бувъ селяниномъ, — пôсля єго гадки учитель мусить вырôзняти ся до певнои мѣры вôдъ загалу, середъ котрого вôнъ має ширити просвѣту. Що до подѣлу учителѣвъ на мѣскихъ и сѣльскихъ, — то сего мабуть не треба, бо краєва Рада шкôльна выготовила окремî пляны для науки въ школахъ мѣскихъ и сѣльскихъ, та міністерство просвѣты мабуть ихъ затвердить, а пôсля тыхъ плянôвъ буде инакше учитись въ семінаріяхъ и вымагатись при испытахъ що иншого вôдъ учителѣвъ сѣльскихъ а мѣскихъ, та се буде зазначувати ся въ патентахъ. Вôдтакъ простувавъ деякî высказы пос. Антоневича що до дѣланя краєвои Рады шкôльнои. Рôвножъ и будынки шкôльнî не суть палатами, бо краєва Рада шкôльна дає якъ найпростѣйшî и найдешевшî пляны.

Пос. Рутовскій критикувавъ поведенє краєвои Рады шкôльнои що до роздѣлу учительства на мѣске и сѣльске та жалувавъ ся на то, що она не вôдкликала ся до сойму и не засягнула опініѣ. Наколи бы то було переведене, то мабуть не стало бы учителѣвъ народныхъ, бо нѣхто не схотѣвъ бы марнувати свôй вѣкъ на селѣ безъ выгляду и можности на перенесенє до мѣста на лѣпшу посаду. Бесѣдникъ боить ся, чи та реформа не стоить въ звязи зъ чимсь иншимъ, именно зъ тымъ, що сказавъ ґр. Ст. Тарновскій. Сей мужь высказувавъ ся, що найлѣпше було бы зорґанизувати народне шкôльництво на взôръ французскихъ „братчикôвъ шкôльныхъ“, чина, котрый для любови Бога и ближнього взявъ въ свои руки просвѣту народу.

По промовахъ пос. Бобжиньского, котрый протививъ ся тому, щобы учитель народный выдѣвъ свôй идеалъ и авансъ въ мѣстѣ, и пос. кс. Хотковского, котрый выступавъ въ оборонѣ французскихъ братчикôвъ и доказувавъ, що они були бы дешевшî, закрыто засѣданє.

18. Засѣдане Сойму зъ дня 2 цвѣтня 1892.

Изъ спису петицій вôдчитано важнѣйшî: Громады Коросно, Дукля и Корчина въ справѣ зелѣзницѣ зъ Прибôвки черезъ Коросно и Дуклю до угорскои границѣ. — Выдѣлъ по-

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

Оба приступили до Остапа, що цофнувъ ся пôдъ ґанокъ и дуже змѣшавъ ся, побачивши ихъ надходячихъ. Бо лишь єму одному прийшло на думку, що неправда мусить выйти на верхъ. Хочь одежа и волосе змѣняє лице и цѣлого чоловѣка, хочь уже кôлька лѣтъ тому, якъ Альфредъ бувъ зъ Остапомъ въ Парижи, то таки ґрафъ Оскарь мусѣвъ Остапа вкôнци пôзнати, бо оба бачились неразъ надъ Секваною. Альфредови не прийшло се сперщу на думку и ажь коли представлявъ Остапа, въ однôй хвили пригадавъ собѣ се. Однакъ зовсѣмъ спокôйно запôзнавъ Остапа въ Оскаромъ. Оскарь дививъ ся хвилину на Остапа, хотѣвъ, бачилось, щось сказати, але якъ чоловѣкъ, що дуже дбає про славу доброго выхованя, принявъ Остапа за Француза и не давъ пôзнати по собѣ, що догадуєсь неправды. Прикусивъ лише незначно уста. Остапъ стоявъ мовь на жаркôмъ вуглю — єго, що соромивъ ся неправду казати, зловили на неправдѣ; єго, що почитавъ правду, уважавъ єѣ основою всякого добра и перуною чесноты, — зловили и переконали о неправдѣ! А вôнъ слова не мôгъ промовити. Ґрафови господареви и на думку не прийшло, що выдумка вôдкрыєсь, и вôнъ, вôдґраваючи свою ролю знаменито, придушивши въ собѣ гнѣвъ, запросивъ якъ найчемнѣйше и того чужинця помѣжь гостей.

А Остапъ ставши поневолѣ чужинцемъ, вмѣшаный безнастанными питанями въ розмову, (бо єго, якъ звычайно у насъ чужинця, про все розпытували), — мучивъ ся несказано. Даремно старалась Міся додати єму вôдваги поглядомъ, усмѣхомъ, лагôдными словами. Вôнъ и ґрафъ сидѣли якъ два мученики и удавали свобôдныхъ и веселыхъ. Оскарь то присував ся до Михайлины, то уважно и неспостережено слѣдивъ усѣ рухи доктора.

Вкôнци мученый щоразъ бôльше здогадами и сумнѣвами, незначно зачавъ розмову зъ Остапомъ, взявъ єго злехка попôдъ руку и вывѣвъ на ґанокъ.

— Не гнѣвайтесь, пане, — сказавъ — може я й помыляюсь, але…

— Нѣ, пане, вы не помыляєтесь — гôрко и живо вôдповѣвъ докторъ, — я той самъ, котрого вы бачили въ Парижи. Але я пôдданый и селянинъ ґрафа и не повиненъ находитись въ тôмъ сальонѣ; тому соромились назвати мене по имени и назвали мене чужинцемъ, — менѣ дуже прикро. Не мене посуджайте о се, пане, — и не гнѣвайтесь на ґрафа. Сподѣваюся, що тайна…

Ґрафъ Оскарь засмѣявъ ся такъ грôмко, що всѣ зъ сальону звернули на нихъ очи, але при тôмъ стиснувъ руку Остапа и сказавъ: будь спокôйный!

— Коли вернули вы домôвъ?

— Нинѣ, недавно.

— И приняли тебе?

— Отъ якъ бачишь.

— Що за шкода, що *вôнъ* не вродивъ ся въ тамтôмъ столѣтю за Людвика XIV! — шепнувъ тихо. — Однакъ треба єму признати, що неразъ незлî має выдумки, хочь тымъ разомъ зовсѣмъ єму не вдалось.

За цѣлый часъ ихъ розмовы въ ґанку, Альфредъ, ґрафъ и бриґадиръ не зводили очей зъ нихъ, але що оба поводились свобôдно и на виду не показували нѣчого незвычайного, то не могли догадатись, о чôмъ розмовляють. Входячи, зачали говорити о Парижи и всѣ утихомирились.

Наймѣшнѣйше було видѣти господаря, котрый боровъ ся зъ вôдразою, яку чувъ до хлопа, а мусѣвъ звязаный власною брехнею, показуватись для него незвычайно чемнымъ, якъ для гостя и чужинця.

вѣт. въ Бродахъ о будову дороги громадскои зъ Бродôвъ до Олеська; — Выдѣлъ повѣт. въ Перемышли о подвысшене дотаціѣ на будову дорôгъ громадскихъ и доѣздôвъ до зелѣниць та о утворене фонду позичкового на будову шпиталѣвъ; — громады повѣту рудецкого о реґуляцію Днѣстра; — громады Хриплинъ, Майкôвцѣ, Уйкôвцѣ, Тарнавка, Урожъ и др. о закупно зерна на насѣнє и поживу; — Рада шкôльна мѣсцева въ Звенигородѣ о переобразоване тамошнои школы и подвысшене платнѣ учителямъ; — ученики школы въ Дублянахъ о заведенє интернату; — торговельники безрогами зъ Залѣщикъ о знесенє заказу вывозу безрогъ зъ Галичины до Буковины. Загаломъ вплынуло 1658 петицій.

По вôдосланю деякихъ справоздань Выдѣлу краевого до дотычныхъ комисій принято безъ дискусіѣ справозданя комисіѣ буджетовои о предложеняхъ Выдѣлу краевого: що до реорґанізаціѣ вôддѣлу рахункового и касового, що до продовженя правосильности обовязуючихъ кредитôвъ, що до продовженя деякихъ кредитôвъ будôвляныхъ, признаныхъ въ буджетѣ на 1891 р. и просьбѣ громады мѣста Львова о часове увôльненє вôдъ додаткôвъ до податкôвъ тыхъ будынкôвъ у Львовѣ, котрѣ будуть выбудованѣ замѣсть 180 домôвъ, призначеныхъ на здемольоване, щобы поправити санітарнѣ вôдносины въ деякихъ частяхъ мѣста.

Опôсля приступлено до спеціяльнои дебаты надъ внесенями комисіѣ що до змѣны закона зъ 1 сѣчня 1889 р.

Пос. Дворскій поставивъ поправку, щобы мѣсто Перемышль зачислити до І ои клясы, т. є. на рôвни що до платнѣ зъ мѣстами Львовомъ и Краковомъ. — Пос. Ленартовичь поставивъ поправку, щобы Городенку перенести зъ IV-ои клясы до III ои.—Пос. Гаморакъ ставивъ поправку, щобы Снятинъ перенести зъ 3 ои до 2-ои клясы. Выказувавъ, яка дорожня въ Снятинѣ и длятого було бы справедливо, щобы Снятинъ поставити до высшои клясы. — Пос. Мандичевскій промавлявъ за тымъ, щобы Надвôрну зачислити до III-ои клясы. — Пос. Крамарчикъ вносивъ, щобы Освѣцимъ зачислити до клясы III ои. — Пос. Фрухтманъ вносивъ, щобы до II-ои клясы перенести мѣста Подгуржe и Срый. — Пос. Вайґель пôдпиравъ внесенє що до мѣста Подґужа. — Пос. Кулачковскій вносивъ, щобы мѣсточко Бôбрку зачислити до III-ои клясы. — Пос. Жардецкій вносивъ, щобы Ланцутъ зачислити до III-ои клясы. — Пос. Шелискій вносивъ, щобы мѣсто Бережаны перенести зъ клясы III-ои до II-ои.

Членъ выдѣлу пос. Хамецъ промовлявъ противъ поодинокихъ внесень що до змѣнъ въ означеню клясъ и выказувавъ, що всѣ мотивы, якѣ пôдношено, не повинни рѣшати въ тôмъ взглядѣ. — Пос. ґр. Стан. Баденi пригадавъ посламъ, що найменша змѣна въ проектѣ закона мусить выкликати значну змѣну въ ефектѣ фінансовôмъ, а заразомъ буде прецеденсомъ до дальшихъ петиціи въ тôмъ взглядѣ. Просивъ послôвъ, щобы вôдступили вôдъ своихъ внесень. — Референтъ пос. Цоль рѣшучо противить ся всѣмъ навѣть найменшимъ змѣнамъ въ проектѣ комисіѣ.

При голосованю перепали всѣ внесеня и поправки, а принято арт. 11-тый пôсля проекту комисіѣ. Вôдтакъ принято цѣлый законъ майже безъ дискусіѣ въ другôмъ и третôмъ читаню.

Зъ порядку дневного здавала комисія шкôльна справозданє изъ внесеня пос. Сѣчиньского въ справѣ каръ грошевыхъ за непосыланє дѣтей до школы. Комисія вносила: Арт. 22-гій закона краевого зъ 2 мая 1873 мае вôдъ теперь такъ звучати: „Зъ доходôвъ фонду мѣсцевого мають бути оплаченѣ передовсѣмъ учителѣ. На иншѣ цѣли шкôльнѣ можна ихъ ужити лишь за дозволомъ окружнои Рады шкôльнои, скоро покаже ся надвышка въ доходахъ, або на случай, коли бы ихъ часть вже въ наслѣдокъ запису або закона була призначена на иншѣ цѣли. Доходы, вычисленѣ въ арт. 15 пôдъ в) можуть бути однакъ за ухвалою мѣсцевои Рады шкôльнои и за дозволомъ окружнои Рады шкôльнои, такожь ужитѣ на заосмотрене бѣдныхъ учеников въ одѣжь и найбôльше необходимѣ приборы шкôльнѣ. Способъ, въ якій, и пропорція, въ котрôй тѣ фонды на згаданѣ цѣли мають бути ужитѣ, вкаже спеціяльна инструкція краевои Рады шкôльнои". — Принято безъ дискусіѣ въ трохъ читаняхъ проектъ сего закона.

На конець ухвалено внесеня комисіѣ господарства краевого: приступити до будовы интернату въ Дублянахъ, коштомъ 66.400 зр. на 40 ученикôвъ, выставити дôмъ для профессора, шпихлѣръ и складъ на знаряды и зреставрувати каплицю.

Въ комисіи буджетовôй удержалось 8 голосами противъ шѣсть внесенє пос. ґр. Стан. Баденіого, щобы пôдвысшити додатки краевѣ о 3 кр., а решту недобору покрыти позычкою, Выдѣлови краевому поручити же, щобы на слѣдуючôй сесіи предложивъ плянъ операціѣ фінансовои, даючои можность ухваляти на будуче нормальный буджетъ безъ пôдвысшеня додаткôвъ.

Переглядъ політичный.

Про рухъ выборчій на Буковинѣ доносить „Буковина", що Волохи поставили противъ руского кандидата дра Смаля-Стоцкого урядника п. Купеца, Нѣмця зъ роду. Въ серетскôмъ округѣ розвинули Волохи также сильну аґітацію противъ руского кандидата п. Артура Малека адъюнкта судового. Въ становскôмъ округѣ станули противъ руского кандидата о. Манастирского, Волохъ Фльондоръ, Нѣмець Помпе и Вôрмениъ Капрі. До Fremdenblatt-у доносять зъ Черновець, що Русины мають выгляды переперти при выборахъ 4 своихъ кандидатôвъ.

„Дѣло" довѣдуєсь, що ц. к. міністерство просвѣты затвердило вже предложенє галицкои Рады шкôльнои, щобы зъ вереснемъ сего року оснувати: а) чотироклясову женьску школу вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ при женьскôй утраквістичнôй семинаріи учительскôй у Львовѣ; б) чотиро-клясову мужеску школу вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ при мужескôй утраквістичнôй семинаріи учительскôй въ Станіславовѣ; в) чотиро-клясову мужеску школу вправъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ при мужескôй утраквістичнôй семинаріи учительскôй въ Тернополи. Всѣ три тѣ школы мають у вересни почати ся одною клясою и постепенно зъ кождымъ слѣдуючимъ рокомъ доповнятись до чотиро-клясовыхъ.

Зъ Вѣдня доносять, що маршалокъ краевый долѣшнои Австріѣ, гр. Христіянъ Кінскій мае по скôнченю теперѣшнои сесіѣ соймовои подати ся до дімісіѣ.

Въ Петербурзѣ удержуєсь поголоска, що царь мае выѣхати до Варшавы. Въ звязи зъ тымъ мае стояти также побутъ маркґрафа Вельопольского въ Петербурзѣ.

До Berl. Tagebl. доносять зъ Петербурга, що пôслѣдна гостина россійского амбасадора ґр. Шувалова въ Петербурзѣ була великои ваги. Дня 28 марта бравъ вôнъ участь въ конференціи комітету фінансового, на котрôй уложено надзвычайну комисію для навязаня торговельныхъ вôдносинъ зъ заграницею. До комисіѣ тои выбрано: Вышнеградского, Ґірса, Шувалова и Тимирясева. Скоро лишь Ґірсъ подужає, мають розпочати ся переговоры въ справахъ торговельныхъ зъ Нѣмеччиною. Тымъ то фактомъ дасть ся пояснити, що коли

Альфредъ не мôгъ здержатись вôдъ смѣху и звинявъ ся зъ него, якъ мôгъ. Зближалась година вечерѣ; не миле положенє було бы погôршилось, але Остапъ втомленый выйшовъ зъ сальону звиняючись, що его болить голова.

Для господаря новый неспокôй.

Для упокореня Остапа и щобы, якъ казавъ, не выводити его зъ хлопского житя, ґрафъ казавъ въ першôй хвили дати ему якъ найгôршу комнатку на хуторѣ. Теперь лякаючись, щобы все въ той спосôбъ не выкрылось, зъ притискомъ сказавъ, працаючи якъ найчемнѣйше Остапа:

— Мешканє ваше разомъ зъ Альфредомъ. Притомный камердинеръ, що перше чувъ иншій приказъ ґрафа, остовпѣвъ.

— Я. в. ґрафе — зачавъ вôнъ говорити.

— Докторъ мешкає зъ Альфредомъ — додавъ выразно ґрафъ и глянувъ значучо на камердинера.

— Менѣ мабуть причулось, що я. в ґрафъ....

— Докторъ мешкає зъ Альфредомъ! — повторивъ господарь ще выразнѣйше и гнѣвно.

Спотнѣлый и почервонѣлый выйшовъ вôнци Остапъ и непритомный давъ ся вестм камердинерови.

Але тымъ ще не покôнчились немилѣ пригоды того дня. Исторію Остапка знало цѣле село. Вôдъ давна выглядали его, а приѣздъ его зворушивъ усѣхъ та зацѣкавивъ село и дворъ. Всѣ говорили, оповѣдали собѣ про него, кпили и догадувались.

Але якъ уже приѣхавъ, то нѣхто его спершу не спôзнавъ; ажь вôдъ слугъ Альфреда довѣдались, що се вôнъ. Призначенє спершу для Остапка мешканє потвердило сю вѣстку. Кождый дворакъ инакше оповѣдавъ собѣ исторію Остапка, хотѣвъ его побачити, зачаювавъ ся на него, цѣкавый бувъ, якій панъ выйшовъ зъ того хлопа. Камердинеръ, старый Скальскій, шляхтичь гербу Леліва, знаючи о родѣ Остапа, чувъ ся ображенымъ, що мавъ проводити его до мешканя; тому сейчасъ въ переднôй комнатѣ казавъ величезному хлопови, козакови Дубинѣ, завести *того пана* до комнаты ґр. Альфреда.

Зъ похиленою головою Остапъ станувъ, а потôмъ рушивъ ся, коли Дубина безъ церемоніѣ зъ кпинами сказавъ: Ходѣмъ!

Сто очей зъ рôжныхъ сторôнъ, зъ поотвираныхъ дверей, вôконъ, зъ-за вуглôвъ, выдивилось на сей походъ Остапа через подвôре. Коло хутору, де ему спершу вызначено мешканє, стоявъ гуртъ паробкôвъ, господинѣ, прачки, кухарѣ, вôзники и ждали на него. Пôдъ офіциною также згромадилась служба.

— Се вôнъ, се вôнъ! шептали всѣ, наближаючись до себе. — Чи бачишь? Вôнъ!

— Е, то не може бути, то не вôнъ!

— Єй Богу, вôнъ!

— Колижь не вôнъ!

Почувъ се Остапъ, пôднѣсъ голову и мокрѣ очи, зôтхнувъ и звитавъ ся зъ сею цѣкавою громадою. Серце казало ему, що се его бѣднѣ браты, и затренетѣло на видъ ихъ нужды и здичѣлости. Сльозы, що крылись пôдъ повѣками, покотились помалу по лици; нѣхто ихъ не бачивъ. Въ тôй хвили Дубина отворивъ дверѣ офіцинъ и показуючи мешканє Альфреда, сказавъ: Отъ тутъ!

А мы вернѣмо до сальону.

Вы чей знаете, о чôмъ то на селахъ звычайно розмавляють? Розмова дѣлить ся на три части: про господарку, книжки и щоденщину. О господарцѣ въ сальонахъ паньскихъ, абô бодай нѣбы паньскихъ не розмавляють, хиба при управителю зъ рана, але при гостяхъ то не годить ся. О книжкахъ говорять мало, а найбôльше розмовы про якій найновѣйшій французкій романъ. А щоденщина складає ся зô сплетень, оповѣдань, здогадôвъ и новинокъ. Се щось такъ, якъ бігосъ, котрый дають по шляхоцкихъ домикахъ на вечерю: въ нѣмъ єсть и рôжне мясо зъ обѣду и оцетъ и родзинки и яблока и т. п.

Така то клеєна и збирана розмова велась въ сальонѣ, хиба що по выходѣ Остапа плыла она свобôднѣйше. Бриґадиръ неначе все чувъ

Шуваловъ вернувъ до Берлина, заставъ тамъ въ своѣмъ помешканю портретъ нѣмецкого цѣсаря натуральнои величины, присланый ему въ дарунку.

Кризу міністерску въ Сербіи остаточно залагоджено и реґенты пôдписали вже дотичнѣ именованя. Пашичь обнявъ президентуру справы заграничнѣ и провізорично міністерство фінансôвъ; Велимировичь, будôвлѣ; Милосавлевичь, справы внутрѣшнѣ; полковникъ Джуричь, вôйну; Джорджевичь, справедливость; Николичь просвѣту, а Душаничь торговлю. Фінансы обôйме Пачу, але насамперѣдъ мае довести до кôнця переговоры торговельнѣ у Вѣдни.

Кельнеръ, що спонукавъ арештоване Равашоля въ Парижи, одержавъ довге письмо въ нѣмецкôмъ языцѣ зъ пôдписомъ „von S." въ ґратуляціею, що причинивъ ся до обороны засадъ, на котрыхъ опирае ся судьба народôвъ и державъ. До письма бувъ долученый банкнотъ на 500 франкôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 23 марта (4 цвѣтня).

— **Громадѣ Береги дольнѣ** удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 100 зр. на будову школы.

— **Именованя.** Панъ Міністеръ рôльництва именувавъ ц. к. комісаря инспекціѣ лѣснои въ Краковѣ, Олександра Новицкого ц. к. старшимъ комісаремъ лѣсновымъ.

— **Анкета для проєкту нового закона карного.** Пôдъ проводомъ Є. Ексц. Президента высшого суду краєвого Симоновича, вôдбуло ся дня 30 марта 2 ге засѣданє анкеты въ справѣ проєкту нового закона карного. Предметомъ нарадъ було обдуманє способôвъ дальшого розбору засадъ нового проєкту закона карного и роздѣлъ вôддѣлôвъ его помежи членôвъ анкеты. Ухвалено, абы засады проєкту були розбиранѣ на пôдставѣ справоздань референтôвъ въ формѣ бесѣдъ правильно кождои пятницѣ о год. 7 вечеромъ.

— **Нововыбраный выдѣлъ „Просвѣты" у Львовѣ** уконституувавъ ся дня 1 цвѣтня въ той способъ: заступникомъ головы выбрано посла Олександра Барвѣньского; секретаремъ и директоромъ канцелярійнымъ п. Ив. Ґуляя; касієромъ проф. Илярія Огоновского; контрольоромъ о. Алексея Тороньского; редакторомъ выдавництвъ товариства п. Белея, а до помочи ему о. Ив. Чапельского и п. К. Паньковского. Економомъ выбрано п. А. Дольницкого, бібліотекаремъ п. Костя Паньковского, а до помочи ему п. Белея и п. Евг. Барвѣньского. На референтôвъ выбрано: о. Ив. Чапельского для справъ філіѣ „Просвѣты", дра Левицкого для справъ читалень „Просвѣты", дра Іосифа Олеськова для економічнои орґанізаціѣ при читальняхъ „Просвѣты" а дра Хомина для справъ орґанізаціѣ вôдчитôвъ по філіяхъ и читальняхъ „Просвѣты".

— **Весна.** Зъ пôдъ Озерянъ на Подôлю пишуть до Przegladu: У насъ почалась вже весняна сѣйба. Рôля суха и волочить ся якъ грядка найкрасша. По послѣднôмъ снѣгу озимины значно поправились, а особливо пôзнѣ, на котрыхъ не було уже надѣѣ; и коли бы не то, що на худобу дорожня, особливожь на робочѣ волы, — бо пара добрыхъ волôвъ коштуе що найменше 300 зр. та й за ту цѣну годѣ докупитись, — то зовсѣмъ несогôршѣ надѣѣ були бы на весну.

— **Зъ голоду.** Зъ Курянъ коло Бережанъ пишуть намъ: Заґальный неурожай въ Галичинѣ нѣчимъ въ порôвнаню зъ нуждою пануючою въ Курянахъ, де кôлькакратный градъ знищивъ все збôже на поли. Бульба не зародила и то причиною, що у насъ вôдъ Покровы передновокъ, а зарôбку жадного въ дворѣ, бо градъ все вымолотивъ. Абы лѣпше пôзнати нужду въ Курянахъ подамъ примѣръ: Тамтого тыждня згинула въ дворѣ на мотилицю корова. Шкôру зняли а стерво вывезли въ лѣсъ. Нѣмъ вийшли закопати, господарѣ и господинѣ розôбрали все мясо и — зъѣли, хочь теперь великій пôстъ. Отъ така то нужда у насъ! — *О. С.*

— **Жерела нафты.** Зъ Перегиньска доносять, що въ Ропнôмъ, въ закопѣ Спôлки Щепановского и Перкинса ч. 11 показала ся обильна ропа нафтяна, та що ґазы выпирають плынъ самѣ на верхъ.

— **Загадочна смерть.** Въ Кривцѣ перемышляньского повѣту померла оногды нагло учителька мѣсцева Павляна Криворучка. Прикликаный лѣкарь сконстатувавъ отроєнє. Що було причиною отроєня, ще не знати; судове слѣдство выкаже, чи було се самоубійство намѣрене, чи може злочинъ убійства, выконаный кимъ иншимъ.

— **Чій кожухи?** Львôвска поліція арештувала Саламона Вайнштока родомъ въ Глинянъ за пôдозрѣне посѣданє кожухôвъ. Вайнштокъ хотѣвъ попродати тѣ кожухи, але се ему не удало ся.

— **Бійка чи забава?** Въ Устю коло Николаєва повѣта жидачѣвского стала ся — якъ намъ зъ вôдтамъ доносять — така пригода. Въ коршмѣ тамошнôй бувъ вôйтъ того села, котрый любить напивати ся. А було то о годинѣ пôвъ до третои по пôвночи. Будучи вже добре пôдпитымъ, бо такъ, що не мôгъ вже устояти, ставъ вôнъ кричати на одного парубка зъ того самого села, котрый не надумуючись довго вдаривъ вôйта въ лице а вôдтакъ бивъ палицею по головѣ. Потôмъ взявши его за плечѣ трясъ нимъ якъ котъ мышею, и хто знає, що було бы стало ся, колибъ не надойшла була варта, котра перервала тую бійку. На другій день вôйтъ зробивъ, якъ належало, запôзвавъ парубка передъ судъ. Дивна однакожь рѣчь: коли вызначено розправу вôйтъ приступивъ до парубка и перепросивъ его кажучи, що то була лишь така — забава. Ну, вôльно кождому, коли его хтось набє, уважати то за забаву, але коли вже кому, то найменше старшинѣ громадскôй не годить ся давати злого примѣру и запиватись такъ до нôзна въ корчмѣ та ще й доводити до бійки. Пане вôйте! А дежь ваша повага? Якежь лице будете теперь мати передъ громадянами, котрѣ всѣ о тôмъ знають?

— **Побите жандарма.** Дня 30 марта 5 жандармôвъ привело до суду въ Новôмъ Торзѣ 13 скованыхъ жидôвъ и 2 угорскихъ селянъ, котрѣ побили жандарма въ службѣ, Свѣрґоня, командапта постерунку. Арештованѣ жиды зôбрались були на несѣлю у жида въ Бѣлцѣ и свѣтили свѣчки безъ лѣхтарнѣ у вовôвни и стайни. Свѣрґонь, котрый якъ разъ бувъ тогды въ службѣ, казавъ жидамъ сей часъ погасити свѣтло и выйти зô стайнѣ. Жиды замѣсть послухати кинулись на него, вôдобрали ему карабінъ, шаблю и тяжко побили. Завдяки лишь интервенціѣ тамошного обывателя, п. Бурого, котрого заразъ прикликано, Свѣрґонь выратувавъ ся зъ житємъ. Однакъ мае вôнъ тяжкѣ раны на головѣ и плечохъ.

— **Звѣрскій убійникъ.** Передтамтого тыждня допустивъ ся въ Бѣлградѣ слуга у тамошного адвоката Спарталѣ, Будимиръ Аврамовичь звѣрского убійства на любцѣ своєй служниці Тересѣ Лакичь. Вôнъ добачивъ що Тереса вôдъ якогось часу стала до него холоднѣйшою задля другого молодого парубчака. Вôнъ вôдгрожувавъ ся ѣй кôлька разôвъ ажь наконець одного дня рано о 7 годинѣ прийшовъ до неи зъ великимъ дуже острымъ ножемъ. Зъ Тересею була въ кухни ще й кухарка, але та побачивши Аврамовича зъ ножемъ такъ налякала ся, що выскочила черезъ вôкно и утекла. Аврамовичь кинувъ ся тогды на свою любку и однымъ замахомъ вôдрѣзавъ ѣй голову а вôдтакъ розпорювъ ще животъ вôдъ горы до самого долу. Коли опôсля прийшла комісія застала тѣло нещасливои жертвы въ крови на пôдловѣ, а голова лежала въ кутѣ. Тѣло дѣвчины було крôмъ того страшно порѣзане, и то дало доказъ, що убійникъ якъ звѣръ знущавъ ся ще надъ мертвымъ тѣломъ своєи жертвы. Незадовго опôсля зловили жандармы Аврамовича и вôнъ заразъ признавъ ся до убійства та сказавъ, що убивъ дѣвчину для того, щобы его щаслившій соперникъ не мôгъ любувати ся єѣ красою.

✝ Посмертнѣ вѣсти.

Померли: У Львовѣ, Иванъ Златоуст. Микушевскій емеритованый радникъ высшого суду краєвого въ 71-ôмъ роцѣ житя; въ Перемышли, Фрид. Ив. Деґлеръ урядникъ зелѣзниць державныхъ въ 60-ôмъ роцѣ житя; въ Коломыи, Ив. Чермакъ урядникъ вôдъ зелѣзницѣ въ 60-ôмъ роцѣ житя.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижъ 4 цвѣтня. Равашоль признавъ ся, що вôнъ пôдложивъ бомбы динамітовѣ при бульварѣ Сенъ-Жерменъ и ул. Кліші.

Брукселя 4 цвѣтня. Міністеръ Бермертъ именованый тымчасово міністромъ для справъ заграничныхъ.

Буєносъ-Айресъ 4 цвѣтня. Выкрыто тутъ заговôръ котрого цѣлею було убити президента Пелеґриніого и міністрôвъ Рока и Маро а сенатора Алемо проголосити диктаторомъ. Въ клюбѣ радикалцôвъ знайдено бомбы. Армія и маринарка позôстали вѣрнѣ правительству. Середъ людности пануе спокôй.

Парижъ 4 цвѣтня. Спôлка французскои народнои роботы выдала вôдозву до французскихъ робôтникôвъ, въ котрôй взывае ся баже, щобы день 1 мая выпавъ величавѣйше якъ всѣ дотеперѣшнѣ та щобы сполучене робôтникôвъ всѣхъ краѣвъ тымъ скорше довершило ся. Робôтникôвъ взыває ся, щобы они позôстали спокôйнѣ и домагали ся вôсѣмъ годинъ роботы на день и удержаня межинародного мира.

Поѣзды зелѣзничѣ.

Пôсля середно-европейского часу (Вôдъ 1 жовтня 1891).

До Львова приходять:

8 31 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Станіславова, Будапешту, Мункача, Лавочного и Стрыя.
3·10 п. особ.: зъ Сухои, Хирова, Гусятина, Станіславова, и Стрыя.
11 12 п. особ.: зъ Пешту, Лавочного, Нового Санча, Хирова, Гусятина, Станісл. и Стрыя.
6 17 п. особ.: зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова.
1 22 п. особ. **7 23** п. посп.: зъ Букарешту, Яссъ, Сучавы, Черновець, Станіславова и Гусятина.
11 22 п. особ.: зъ Коломыѣ, Саніслава и Гусятына.
7 50 п. мѣш.: зъ Равы Рускои.
3·46 п. мѣш.: зъ Сокаля и Белзця.
Зъ Кракова: о 8 50 п. особ., о 4·03 п. посп., о **7·15** п. мѣш. и **9 28** п. посп.
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче: о **2 38** п. мѣш., о 2·08 п. пос. и о **7·01** (часъ львôвскій) п. особ.

Зô Львова вôдходять:

5·50 п. особ.: до Стрыя, Хирова, Нов. Санча, Лавочного, Пешту, Мункача, Станіславова и Гусятына.
10·54 п. особ.: до Стрыя, Хирова, Сухои и Станіславова
7.48 п. особ.: до Стрыя, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова, Гусятина, Хирова и Сухои.
4 48 п. особ.: до Станіславова и Коломыѣ.
8·40 п. посп. **9.48** п. особ. до Станіславова, Черновець, Сучавы, Ясъ, Гусятина.
3·54 п. особ.: Станіславова, Черноець. Яссъ и Букарешту.
8·49 п. мѣш.: до Белзця и Сокаля.
5·40 п. мѣш. до Равы Рускои.
До Кракова: о **4·20** п. особ., о 7·20 п. особ., о **2·28** п. посп. и о **8·30** п. мѣш.
До Пôдволочискъ зъ Пôдзамча: о 10·15 п. особ., о **4·22** п. посп. и о **11·05** (часъ львôвскій) п. мѣш.

Примѣтка: Годины надрукованѣ грубыми числами означаютъ часъ нôчный вôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

у серци конечну потребу сказати, зъ якими то панами вôнъ мае до дѣла, такъ безнастанно наводивъ прерôжнѣ великѣ имена ґрафôвъ, князѣвъ, баронôвъ, зъ котрыми живъ, до котрыхъ писавъ, котрыхъ бувъ своякомъ. Се вже такій у него бувъ звычай

Молодый Оскаръ розповѣдавъ все про Парижъ; про нѣчо инше вôнъ не мôгъ бы оповѣдати такъ гладко, гарно и зъ такимъ одушевленємъ. Міся слухала та усмѣхалась зъ кпинами. Альфредъ маркотный, невдоволеный, рѣдко мѣшавъ ся до розмовы. Ґрафъ господарь незвычайно балакливый, на причудъ веселый, говоривъ найбôльше, говоривъ зъ всѣми, до всѣхъ, о всѣмъ, зъ горячковымъ и майже хоробливымъ одушевленємъ.

Коло десятои годины всѣ втомленѣ розôйшли ся. Альфредъ пôшовъ до свого мешканя, щобы чимъ скорше розрадити приятеля.

— Де панъ Остапъ? — спытавъ вôнъ на порозѣ, не побачивши приятеля.

Бувъ тутъ, казавъ перенести свои рѣчи.

— Добре, — а дежь вôнъ самъ?

— Не знаю, выйшовъ.

— Давно?

— Вже бôльше, якъ година тому.

(Дальше буде).

ЗАЯВЛЕНЄ.

На пôдставѣ розлѣдôвъ и попитокъ хемічныхъ посвѣдчаю, що горѣлка **„Балабанôвка“** есть **выстоялою и очищеною житнôвкою**, свобôдною вôдъ **недоґону** (фузлю) и подôбныхъ примѣшокъ. На тôй пôдставѣ заявляю, що она есть **чистымъ**, **здоровымъ** и **гіґієнічнымъ** напоємъ горячимъ (спірітусовымъ), котрый на укладъ людскій дѣлає такъ само якъ **правдивый Коньякъ.**

Львôвъ дня 16 марта 1892.

Дръ Бр. Радзішевскій в. р.
Професоръ хеміѣ на университетѣ львôвскôмъ.

1 літрова бутелька за 90 кр.

поручає

Торговля КАРОЛЯ БАЛАБАНА
у Львовѣ. 54

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ,

въ центральнôмъ складѣ

у Львовѣ улиця Гетманьска ч. 12

Властитель широкозвѣстнои фабрики чобôтъ въ Медлінґу, поручає Вп. Публицѣ на весняный сезонъ свôй богато заосмотреный складъ товарôвъ чобôтныхъ, зъ найлѣпшого матеріялу, дуже солідного выробу, всѣлякого краю, для мущинъ, дамъ и дѣтей, по дивно дешевыхъ, сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ, якѣ суть вытиснені на пôдошвахъ.

На головный складъ у Львовѣ, ул. Гетманьска, ч 12, наспѣвъ теперь свѣжій транспортъ зъ 12560 паръ мужескихъ, 12560 паръ дамскихъ и 25200 паръ дѣточихъ черевикôвъ и чобôтъ, де то также знайде хорошу обслугу всяке замовлене, въ кождôмъ напрямѣ вôдповѣдно до смаку, зъ великою точностію пôдъ управою мого выпробованого заступника

ЛЄОНА РАНДА.

О численні замовленя упрашає уклôнно

55 **Альфредъ Френкель.**

✻ МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ ✻

4 (найновѣйше) выдане
16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѣ, замѣсть
зр. 96 зр. 55.
M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°
Пôдроблюванє забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ исклепахъ зъ лакôтками, також по цукорняхъ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноѣ провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

4½% листы гіпотечнѣ.	**4%** пожичку пропінацийну галицку.
5% листы гіпотечнѣ преміованѣ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнѣ безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскоѣ желѣзноѣ дороги державноѣ.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінацийну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѣ Облигаціи индемнизацийнѣ,

котрѣ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякѣ вылѣосованѣ, а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнни, якъ також купоны за готовку, безъ всѣлякоѣ провізіи, а противно замѣсцевѣ лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить. 2

ТУТКИ! 43 **БІБУЛКИ!**

Безъ обману!

Всякій, що курить, порôвнуючи зъ иншими выробами легко може ся пересвѣдчити, що лишенъ

тутки нелѣпленѣ „La Comete“,

выроблюванѣ машинами найновѣйшого системы,

☛ **є найлѣпшѣ и здоровлю нешкодливѣ** ☚

Прикметы: 1. Вузенькій рубець, и не поре ся пôдчасъ напыханя. 2. найлѣпша францускa бібулка.

1000 тутокъ „La Comete“ въ рульонѣ зр. 1·20; 1 коробка бібулокъ „La Comete“, 60 книжочокъ, зр. 3.

Замовленя надъ 6 злр. высылаємо франко.

Ласкавѣ замовленя приймають

БРАТЯ ЕЛЬСТЕРЪ

ЛЬВÔВЪ

Фабрика, площадь Голуховскихъ ч. 2. Філія I, ул. Сикстуска ч. 3
Філія II, площадь Капітулы ч. 3.

Скадъ фабричный

коврôвъ и матерій на меблѣ,

вôдъ фірмою

ФИЛИПЪ HAAS и СЫНЫ

ул. Ягайлоньска ч. 3.

поручає богатый добôръ **тапетъ** въ найновѣйшихъ взôрцяхъ зъ вôдповѣдными повалами, вôдъ найдешевшихъ до найдоборнѣйшихъ.

На жаданє высылаємо взôрцѣ и беремо на себе вылѣплюванє комнатъ за цѣну коштôвъ.

Телефонъ ч. 500. 56

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає єму краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонює веснѣвки, родимѣ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллєра
у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.